

hvert Fald, at den høje Regering om kort Tid vil komme ind paa en anden Opfattelse af Sagernes Stilling i saa Henseende, og det er da mit Haab, at den saa vil trække sig tilbage med den Erklæring: Der er intet for os at gøre, der er overhovedet foreløbig intet mere at gøre for en Højre-regering her i Landet, lad en Venstreregering komme til og lad den prøve, hvad den kan! Pointet i alt dette fra Højres Side er i Virkeligheden, at det deler Landets Befolkning i to Klasser. Højre er Nr. 1, Venstre og i det hele taget alle her i Landet med frisindede Anskuelser ere Nr. 2. Vi skulle allesammen i politisk Forstand gaa med sort Kokarde, medens D'Hrr. ere stillede paa en ganske anden Maade. Mod denne Deling af Befolkningen her i Landet maa jeg nedlægge bestemt Indsigelse. Den er uberettiget og er en Fornærmelse mod dem, som ere tilsidesatte, og de, som tilsidesætte os, have ikke Spor af Kvalifikationer til med Rette at kunne se ned paa eller tilsidesætte os andre. Det er ganske vist sandt, hvad det ærede Medlem for Kallundborg (Krabbe) forleden Dag udtalte, at Venstre for sit Vedkommende har Tilhængere i alle forskellige Samfundslag, men lige saa sikkert er det ogsaa, at Størstedelen af de Borgere, som slutte sig til Venstre, er i Virkeligheden Mellemklassen og Arbejderklassen her i Landet, og det er altsaa dem, der skulle skubbes til Side; med andre Ord de Samfundslag, der mere end andre Samfundslag kunne siges at være danske i Bund og Grund, og hvis Skæbne er knyttet til Danmark, udelukkende til Danmark. Er der nogen i dette Land, der er dansk af Herkomst, er det netop disse Samfundslag. Der taltes om forleden Dag, at en Del af Adelen her er af tysk Herkomst. Det er ganske sandt, det er historisk, den gamle danske Adel, det vide vi alle, gik bort, og vi fik en tysk Adel i Stedet for. Det er ligeledes Tilfældet, at i Slutningen af forrige Aarhundrede blev vor Købstadbefolkning, navnlig Embedsklassen, helt igennem fortysket, importeret fra Tyskland. Meningen var den Gang, at de Danske duede ingen Ting. Selv Bælgetræderne i de københavnske Kirker vare indforskrevne fra Tyskland; selv en saa ubetydelig Gerning kunde ikke betros en dansk. Saa der er i Grunden meget germansk Blod i mange danske og desværre ogsaa megen germansk Tankegang. Denne Deling af Befolkningen her i Landet, som den højtærede Regering, der nu sidder, virkelig har accepteret ved at overtage Regeringen, maa vi Venstre-

mænd nedlægge den allerbestemteste Indsigelse imod. Jeg haaber ogsaa, denne Indsigelse skal frugte, saa at vi for Fremtiden blive fri for at høre, at Venstre ikke er kvalificeret til at overtage Regeringsmagten her i Landet.

P. Andersen: I Betragtning af, at den højtærede Regering gennem Administrationen forhaabentlig vil søge at fremme Udviklingen, har jeg bedt om Ordet for at henlede vedkommende Ministers Opmærksomhed paa et og andet den vedrørende, som sikkert kunde være bedre. Det angaar særlig Post- og Befordringsvæsenet. Da vi nu have været saa heldige at have faaet en særlig Minister for de offentlige Arbejder, og da Post- og Befordringsvæsenet henhører under dette ny Ministerium, haaber jeg, at en Henvendelse, der gaar ud paa, at Postbefordringen kunde være noget bedre i visse Egne af Landet, maa kunne hidføre en Forbedring. Den Egn, jeg særlig vil tillade mig at pege paa, er Egnen mellem Slagelse, Næstved og Skelskør. For henvend en 10 Aar siden fik denne Egn Jernbaneforbindelse, men det har ikke ført med sig, at Postbesørgelsen er bleven hverken hurtigere eller bedre, i alt Fald er det da kun sket i den allernærmeste Egn ved Slagelse og Næstved. Der er nemlig den Mærkelighed, at ved to Banestationer, nemlig Flakkebjerg og Hylinge, faa Beboerne deres Post udragt hver Dag — ja, det gør de naturligvis ogsaa de andre Steder — men her mener jeg navnlig deres Københavns-post. Den bliver der udragt hver Dag, men paa de mellemliggende Stationer paa den korte Strækning mellem Dalmose og Skelskør faar Københavns-posten Lov til at ligge til Dagen efter. At det ikke er tidssvarende, siger sig selv, da det kun er saa kort en Afstand fra København, og da Københavns-posten bliver udragt fra de to nævnte Stationer, synes det dog ogsaa naturligt at de andre Udvekslingssteder ved Banestationerne opnaaede det samme Gode. Der er fra et enkelt Post-distrikt i denne Egn, som jeg her omtaler, gentagne Gange rettet Henvendelse til Generaldirektøren om at faa en Forbedring af disse Forhold, men det har hidtil ikke frugtet. Jeg havde den Fornøjelse, om jeg maa kalde det saa, at overbringe Generalpostdirektøren et af disse Andragender, men han sagde til mig, at disse Folk, som boede dernede, holdt vist ikke københavnske Aviser, og han kunde ikke udtale sig om, hvorvidt Andragendet vilde blive bevilget eller ej, men Resultatet blev, at det